

[Indenrigsministeren]

kun er 10 år siden vi fik kommunalreformen, den geografiske reform, og det er jo ikke længe siden vi fik de seneste ændringer i opgavefordelingen, der bl.a. var et resultat af de muligheder for større kommunal indflydelse på tingene, som den geografiske reform gav. Det er heller ikke længe siden hovedstadsrådet blev etableret; man har først nu afleveret sin første regionplan. Vi skal altså være forsigtige med, medmindre vi føler os meget overbeviste om, at det er nødvendigt, at ændre afgørende på strukturerne. Det synes jeg også er fremgået af de fleste, ikke af alle, men af de fleste af de indlæg, der er kommet i dag, og det er også det, der ligger bagved, når regeringen for sit vedkommende og den socialdemokratiske ordfører ligeledes for sit vedkommende siger: vi mener egentlig stadig væk, at det var værd at arbejde med tanken om et storamt. Vi mener egentlig stadig væk, at det er rigtigt at arbejde med direkte valg og en direkte udskrivning. Men de ordførere, som har givet udtryk for, at de har lagt mærke til, at det ikke er skarpe standpunkter med henblik på en konfrontation – sådan er det ikke blevet sagt, men sådan har jeg forstået det, der blev sagt – har nok alligevel læst skriften rigtigt. Det gælder vel ikke det hele. Det gælder vel ikke det direkte valg, og det gælder måske heller ikke den direkte skatteudskrivning, men det kunne måske gælde den principielle opfattelse: et egentligt storamt.

Et egentligt storamt ville i alt fald medføre, at der skulle laves ganske betydeligt om på opgavefordelingen, og det er spørgsmålet, om det vil være særlig hensigtsmæssigt. Men jeg beder bare om, at det bliver betragtet som runde bemærkninger og på ingen måde som oplæg til en egentlig debat om denne problematik.

Jeg tror, det er godt, at man har læst redegørelsen på den måde, at den tilfredshed, der er med den ordning, der blev lavet, og den tilfredshed, der er med det arbejde, der er gjort, synes at dokumentere, at vi skal være forsigtige med de store ændringer.

Jeg har ikke med disse bemærkninger taget stilling til nogle af de synspunkter, der er kommet frem fra anden side, og det er måske heller ikke helt rigtigt, om jeg gør det, for vi er jo i den situation, at i løbet af kort tid skal der fremsættes et lovforslag. Det er måske rigtigt, at vi benytter tiden fra nu og

til det tidspunkt til at nærlæse de bemærkninger, der er faldet, og måske også drøfte en og anden bemærkning med forskellige for at se, om det kan give anledning til ændringer i et oplæg, der ellers kunne blive tale om i forbindelse med de lovforslag, der skal fremsættes i den kommende folketingssamling. Det er den pragmatiske og stiltfærdige måde, regeringen har til hensigt at tage denne sag på.

Dermed har jeg indirekte også svaret hr. Tyroll, som spørger, om man kan regne med, at der kommer til at foreligge et alternativt forslag til en hovedstadsordning, når der skal fremsættes lovforslag til næste år. Jeg vil ikke love, at der kommer til at foreligge et detaljeret alternativt forslag. Jeg kan ikke vide, præcis under hvilke omstændigheder tidligere ordførere og tidligere socialdemokratiske indenrigsministre har givet udtryk for det ønskelige heri og givet tilsagn om, at der ville foreligge alternative forslag til vurdering, men jeg vil gerne medvirke til, at der udarbejdes alternative forslag. Det skal dog nok være under den forudsætning, at der er rimelig grund til at tro, at sådanne alternative forslag bliver vedtaget. Jeg vil altså ikke love, at der kommer til at foreligge et egentligt detaljeret alternativt forslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Efter disse, sådan opfatter jeg det, velmenende og i hvert fald runde, som ministeren selv siger, og pragmatiske bemærkninger tillader jeg mig at opfatte det sådan, at ministeren ikke har planer om at fremsætte et lovforslag med henblik på ændringer af større betydning i det lovgrundlag, som nu foreligger, uden at der er tale om et meget stort flertal bag ønskerne om sådanne ændringer. Hermed tænker jeg på et flertal, som også går hen over midten i denne sal.

Flemming Jensen (KF):

Jeg vil da gerne anerkende, at ministeren her søgte – og med held – at undgå skarpe standpunkter. Jeg bemærkede, at ministeren lagde luft til storamtet, men jeg bemærkede også, hvad ministeren sagde om direkte valg og direkte skat. Jeg skal ikke forsøge her at tvinge ministeren frem, jeg vil blot pege på, at en af forudsætningerne for det, vi behandler i dag, er et forlig, der naturligvis ikke skal